

heder og med Krav om videregaaende Ændringer — kunde slutte sig til Tobaksbeskatningsloven. De vilde ganske vist have Raastoffobakken frigjort for Skat og beklagede, at Skatten blev udvidet ogsaa til Røgtobak, Snus o. s. v., men de erkendte, at denne Lettelse paa 3 Mill. Kr. for Cigarer havde en saadan Betydning for Faget, for Industrien, at de kunde anbefale os at stemme for Lovforslaget. I Aar har Tobaksarbejderforbundet dels gennem en Henvendelse og dels personlig bestemt tilraadet os at stemme imod nærværende Lovforslag, som i ikke ringe Grad fratager Industrien og Faget, hvad man gavdem i Fjor, forhøjer Cigarbeskatningen, hvor man i Fjor nedsatte den. Ud fra disse Synspunkter, baade Befolkningens og Industriens, er det, at jeg anbefaler at stemme imod Lovforslaget.

H. O. Hansen: Efter de Ændringer, som for et Øjeblik siden blev vedtaget for Cigaretternes Vedkommende, er Lovforslaget jo blevet forbedret i finansiell Henseende, og der er bragt en stærk Mulighed til Veje for, at Lovforslaget kan holde finansielt, forudsat at Forbruget af Tobak stadig bliver liggende paa Cigarer og Cigaretter. Men jeg kan heller ikke ved denne tredie Behandling, selv efter at denne finansielle Basis er bragt til Veje, undlade at henlede Opmærksomheden paa, at da jeg i Fjor stillede Forslag om, at de to nederste Skatteklasser skulde falde bort, stemte Venstre og de Konservative et Ændringsforslag ned, fordi 50 Øres Beskatningen dr. 100 Stykker paa de billige Cigaretter var for høj en Skat. Jeg kan ikke tilbageholde min Forundring over, at man nu mener, at 55 Ø. ingenlunde er for højt. Der er for øvrigt ved dette Ændringsforslag skabt en Vanskelighed for Fabrikation af 5 Øres Cigaretter, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg ønsker kun her at sige, at de Indvendinger, som jeg i Fjor gjorde gældende, og som bevirkede, at vi stemte mod Tobaksbeskatningsloven, har vist sig at holde Stik. Vi er ikke mod Beskatning af Tobaksvarer, lige saa lidt som vi er mod Beskatning af Luksus som Chokolade, men vi maa stemme imod disse Forslag fordi Beskatningsformen virker ødelækkende for de smaa Virksomheder, og fordi denne Skat er alt for høj for de billige Varers Vedkommende. At de Udtalelser, jeg i Fjor fremsatte desangaaende, har holdt Stik, fremgaar af de statistiske Efterretninger, der udviser, at der i denne Branche i Løbet af 1922 er forsvundet 900 saadanne smaa Virksomheder. Denne Fremgangsmaade, som man slog ind paa i Fjor,

med at ødelægge de smaa Virksomheder og derved skabe en successiv Monopolisering — noget, som man ogsaa vil komme til at skabe indenfor Chokoladefabrikationen — gør, at vi maa stemme imod Lovforslaget i Aar som i Fjor. Den Udvikling, som i Fjor paabegyndtes med en stærk Beskatning af de billige Varer, stærke Kontrolbestemmelser for de smaa Virksomheder, denne Udvikling fører videre; den kan vi ikke være med til og maa derfor stemme imod Lovforslaget.

Finansministeren (N. Neergaard):

Det Luksusbegreb, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udviklede, er mig ganske fremmed. Ved Luksus forstaar jeg en Vare, som man nyder for Fornøjelsens Skyld, men som ikke er nødvendig for ens Ernæring eller for ens fysiske Velvære i øvrigt. (Borgbjerg: Det gælder ogsaa andre Ting). Der er visse Varer, som er gaaet i høj Grad over i det almindelige Forbrug som Erstatning vel at mærke for Varer af en vis Sundhedsfarlighed. Til dem hører Kaffe og Te, der spiller en betydningsfuld og meget nyttig Rolle i hele Kampen for Ædrueligheden, og derfor vil vi ikke være med til at beskatte dem. I øvrigt kan jeg slet ikke erkende, at Luksus skulde være begrænset til Overklassen, der er baade Overklasseluksus, Mellemklasseluksus og Underklasseluksus, og vil man have noget fiskalt ud af Luksustolden, maa man tage alle disse Forgreninger med. Det ærede Medlem talte om Cigaretbeskatningen. Jeg maa sige, at jeg har ikke været uden Betæneligheder ved Forhøjelsens Størrelse; jeg er gaaet med dertil, men ikke uden Betænelighed. Der fremkommer nemlig ved de stærke Forhøjelser i de billige Afgiftsklasser en Fare for, at Shagtobakken, som vi ikke vilde sætte op i Aar, da Røgtobakkerne saa stærkt forhøjedes i Fjor, kan blive de billige Cigarettklasser en farlig Konkurrent, derfor havde jeg oprindelig foreslaaet 35 Ø., men nu er det jo sat væsentlig højere op. Naar jeg har ment at kunne gaa med dertil, er det særlig, fordi Industrien, som ikke kan ønske at ligge under i Konkurrencen med et andet Produkt, Cigaretindustrien, selv har ment, at den nok kunde holde Shagtobakken Stangen, selv om Satserne blev sat op som her foreslaaet.

Der næst talte det ærede Medlem om den Reform, vi gennemførte i Fjor med Tilslutning af Tobaksarbejderne. Denne Reform bestod netop i, at man satte de billigste Sorter op og til Gengæld satte Mellem-sorterne ned, fordi Mellem-sorterne, som det ærede Medlem vil erindre, særlig re-